

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **KORUNNÍ DVŮR POPICE, s.r.o.**, IČ 29280451, se sídlem Husinecká 903/10, Žižkov, 130 00 Praha 3, zast. Mgr. Veronikou Řehákovou, bytem Olomouc – Nová ulice, Profesova Fuky 1278/10, proti žalovanému: **Městský úřad Rosice**, se sídlem v Rosicích, Palackého nám. 13, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

t a k t o :

I. Žalovanému **se p ř i k a z u j e** vydat ve věci samé rozhodnutí v řízení pokračujícím po podání odporu žalobce ze dne 27. 8. 2015 proti příkazu o uložení pokuty ze dne 19. 8. 2015, č. j. MR-S 7712/15-ODO KRAL/10, vydaného žalovaným, a to ve lhůtě 45 dnů od právní moci toho rozsudku.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Žaloba

V podané žalobě žalobce uvedl, že žalovaný zahájil řízení o správním deliktu provozovatele vozidla proti žalobci doručením příkazu č. j. MR-S 7712/15/ODO KRAL/10, sp. zn. MR-S 7712/15/ODO-KRAL ze dne 19. 8. 2015, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání správního deliktu provozovatele vozidla. Žalobce podal dne 27. 8. 2015 proti příkazu prostřednictvím svého zástupce odpor e-mailovou zprávou opatřenou uznávaným elektronickým podpisem, přičemž e-podatelná žalovaného přijetí zprávy potvrdila. Žalovaný byl po podání odporu povinen ve lhůtě 60 dnů (30 dnů prodloužených o lhůtu 30 dnů z důvodu nutnosti nařídit ústní jednání) vydat rozhodnutí, což neučinil a byl proto nečinný. Žalobce vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, který mu poskytuje procesní právní předpis, neboť podal dne 11. 7. 2016 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného k nadřízenému správnímu orgánu, přičemž Krajský úřad Jihomoravského kraje usnesením ze dne 3. 8. 2016, č. j. JMK 119871/2016 žádost žalobce zamítl. Podle názoru krajského úřadu totiž podání žalobce ze dne 27. 8. 2015 neobsahovalo odpor, ale pouze plnou moc. Uvedené tvrzení však není pravdivé. Je pravdou, že v příloze podání odporu byla přiložena plná moc, v samotném textu zprávy ale bylo uvedeno „podávám odpor proti příkazu č. j. MR-S 7712/15-ODO KRAL/10 ze dne 19. 8. 2015“. Žalobci není zřejmé, z jakého důvodu žalovaný po podání odporu nepokračoval v řízení a na příkazu vyznačil právní moc, ačkoliv mu byl doručen řádný odpor.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že z průvodky elektronického podání L. K. je patrné, že jmenovaná učinila dne 27. 8. 2015 na elektronickou podatelnu žalovaného podání, které bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, přičemž v elektronické zprávě je pouze dokument ve formátu PDF: „Plná_moc.pdf“. Jedná se o text plné moci k zastupování. Tyto skutečnosti žalobce ani nezpochybňuje. Z průvodky elektronického podání je patrné, že obsahuje pouze text: „sp. zn. MR-S 7712/15-ODO KRAL“. Pokud by byl text delší, v průvodce elektronického podání by byl text rozložen na více řádků, tak jako v případě ostatních elektronických podání ve spisů. Z uvedeného je zřejmé, že tvrzení žalobce neodpovídá skutečnosti a tento „důkaz“ byl zcela jistě účelově vytvořen. Činnost paní L. K. a dalších obecných zmocněnců je správnímu orgánu, mnoha jiným správním orgánům a zcela jistě i správním soudům známa z jejich činnosti, neboť opakovaně zastupují účastníky v řízení o přestupcích a správních deliktech provozovatele vozidla. To stejné platí i o Mgr. J. T., který vystupuje jako zmocněnec při podávání žalob v těchto věcech. Tuto skutečnost potvrzují opakovaně i jednotlivé senáty Nejvyššího správního soudu, příkladmo žalovaný odkázal na rozsudek, č. j. 7 As 164/2016 – 38. Žalovaný dále ve vztahu k nabízenému důkazu – „printscreenu“ poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 8/2016 – 37.

III. Obsah nařízeného jednání před soudem

V rámci ústního jednání před soudem setrval zástupce žalobce na dosavadních tvrzeních obsažených v žalobě, žalovaný se z jednání omluvil.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Soud se v mezích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o namítané nečinnosti žalovaného. Ve smyslu ust. § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) rozhodoval soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, přičemž o věci samé rozhodl po provedeném jednání, neboť žalovaný vyslovil s rozhodnutím věci bez nařízení jednání svůj nesouhlas. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

V posuzovaném případě se žalobce podanou žalobou domáhá vydání rozhodnutí v řízení o přestupku. Takové rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., jehož vydání se lze nečinnostní žalobou domáhat. Je přitom nerozhodné, zda již uplynula roční lhůta, ve které lze přestupek projednat, neboť pokud by bylo shledáno, že podáním odporu vydaný příkaz nenabyl právní moci, a tedy správní řízení nadále běží, musí dojít k jeho pravomocnému ukončení vydáním správního rozhodnutí. Krajskému soudu přitom podle § 79 a násl. s. ř. s. nepřísluší určovat, jak má být v řízení vedeném před žalovaným rozhodnuto, tj. k jakému závěru má ten, kdo má povinnost ve věci rozhodnout, v řízení dospět. Stejně tak soud nemůže svým rozhodnutím žalovaného ani navádět k vedení řízení určitým směrem, tj. k vydání rozhodnutí konkrétního obsahu či s konkrétním výsledkem.

Splněna byla také podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředků, které procesní předpis stanoví k ochraně proti nečinnosti, neboť žalobce podal nadřízenému správnímu orgánu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu. O této žádosti rozhodl Krajský úřad Jihomoravského kraje usnesením ze dne 3. 8. 2016, č. j. JMK 119871/2016, tak, že této žádosti nevyhověl. Nejvyšší správní soud přitom ve vztahu k aplikaci § 80 správního řádu v řadě svých rozhodnutí opakovaně vyslovil, že v případě nečinnosti povinného subjektu se jedná o procesní nástroj, jehož bezvýsledné vyčerpání otevírá cestu k soudní ochraně před nečinností, kterou nadřízený orgán v rámci ustanovení § 80 správního řádu – a to z jakýchkoli důvodů – nenapravit. Ve vztahu k usnesení vydanému dle § 80 odst. 6 správního řádu pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „*usnesení vydané správním orgánem podle § 80 odst. 6 správního řádu z roku 2004 není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a nepodléhá přezkumu ve správním soudnictví* (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2010, č. j. 5 Ans 2/2010 - 127, dostupný na www.nssoud.cz). Žalobce tedy neměl jinou možnost efektivní obrany, než se na zdejší krajský soud obrátit postupem podle § 79 a násl. s. ř. s. (k tomu shodně srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014 - 32, dostupný na www.nssoud.cz). Opačný přístup by možnost obrany žalobce vylučoval.

Mezi žalobcem a žalovaným je sporná otázka, zda řízení o přestupku žalobce bylo ukončeno příkazem, který nabyl právní moci, neboť k podání odporu nedošlo (jak tvrdil žalovaný), anebo zda byl odpor účinně podán, a tedy došlo ke zrušení vydaného příkazu,

přestupkové řízení nadále pokračuje, aniž by dosud bylo vydáno konečné rozhodnutí (jak tvrdí žalobce).

V návaznosti na výše uvedené krajský soud nejprve připomíná, že příkazní řízení je zvláštním druhem správního řízení, jehož smyslem a účelem je zejména rychlost a hospodárnost správního řízení. Skutkové okolnosti nejsou v takovém případě sporné a samotné zrychlení a snížení nákladů řízení spočívá v tom, že další dokazování se zásadně neprovádí. Vzhledem k této skutečnosti poskytl zákonodárce obviněnému z přestupku účinnou možnost obrany, a to formou podání odporu. Včasné podání odporu má *ex lege* (tj. aniž by bylo potřeba dalšího úkonu) za následek zrušení příkazu a pokračování ve správním řízení. Správní orgán vydá (po takovém zrušení příkazu) prvostupňové rozhodnutí, které má obviněný možnost napadnout odvoláním, a pokud nesouhlasí ani s rozhodnutím o odvolání, má možnost se proti němu bránit správní žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. Naopak, není-li odpor podán včas nebo vůbec, nabývá příkaz účinků pravomocného a vykonatelného rozhodnutí.

Ve správním spise byla kromě jiných listin založena i průvodka elektronického podání vyhotovená dne 27. 8. 2015, která potvrzuje příjem podání od odesílatele L. K. z adresy [X](mailto:posta@mesto.rosice.cz) adresovaného na elektronickou podatelnu žalovaného posta@mesto.rosice.cz s předmětem: sp. zn. MR-S 7712/15/ODO KRAL s tím, že v kolonce Seznam elektronických souborů bylo uvedeno: Plná_moc.pdf a počet příloh dokumentů byl uveden „0“. Na rubu průvodky elektronického podání je ve správním spise vytištěna listina označená jako „Plná moc“, kde je uvedeno, že žalobce uděluje tímto plnou moc L. K. k tomu, aby ho zastupovala ve správním řízení sp. zn. MR-S 7712/15/ODO KRAL; datum listiny je uvedeno: 26. 8. 2015, listina je nepodepsána.

Krajský soud v rámci přípravy na nařízené jednání učinil dotaz na žalovaného, zda má k dispozici datovou zprávu, jejíž přílohou byl citovaný dokument „Plná moc“ s datem 26. 8. 2015. Žalovaný následně datovou zprávu – e-mailové podání soudu zaslal s tím, že vlastní text e-mailové zprávy byl skryt v průvodce, přičemž pro zjištění textu e-mailu bylo třeba zaškrtnout určitá políčka na podatelně žalovaného (jedná se o systémovou chybu).

Soud provedl důkaz vytištěnou e-mailovou zprávou, z níž vyplývá, že dne 27. 8. 2015 byla z adresy [X](mailto:posta@mesto.rosice.cz) doručena na e-podatelnu žalovaného zpráva s textem: „Dobrý den, podávám odpor proti příkazu č. j. MR-S 7712/15-ODO KRAL/10 ze dne 19. 8. 2015. S pozdravem L. K., zmocněnec“ s tím, že přílohou uvedené e-mailové zprávy byla shora již uvedená listina nadepsaná „Plná moc“. Ze shora uvedeného vyplývá, že skutkový spor ohledně existence a doručení odporu proti příkazu žalovaného byl tímto důkazem odstraněn. Jak bylo shora již konstatováno, předmětné podání ve své příloze obsahovalo listinu, která měla osvědčit udělení plné moci žalobcem ve prospěch L. K., ovšem tato listina nebyla podepsána. Nicméně z uvedeného podání vyplývá, že se jedná o odpor proti předmětnému příkazu žalovaného a zároveň se nejedná o anonymní podání, u kterého by nebylo vůbec zřejmé, kdo je činí a co je jeho předmětem, k němuž by neměl správní orgán žádným způsobem přihlížet. Předmětné podání obsahovalo zaručený elektronický podpis L. K.

Je-li správnímu orgánu doručeno neúplné či vadné podání, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou

lhůtu. Mezi tzv. jiné vady podání přitom je třeba řadit také neprokázání zastoupení v případě, kdy podání činí osoba v něm označena jako zástupce účastníka řízení.

Z obsahu podaného odporu krajský soud ověřil, že jeho podatelem byla L. K. Žalovaný tedy měl L. K. v souladu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat k odstranění vad podání, tj. předložení řádně podepsané plné moci. Žalovaný nezjistil existenci podaného odporu v důsledku systémové chyby. Správní řízení s žalobcem bylo zahájeno vydáním příkazu, který byl prvním úkonem v řízení (viz ust. § 150 odst. 1 správního řádu, ve spojení s § 51 zákona o přestupcích). Podáním odporu začala znovu běžet lhůta pro vydání rozhodnutí (§ 150 odst. 3 správního řádu), přičemž se aplikuje ust. § 71 správního řádu. Žalovaný od data podání odporu dosud v řízení neučinil žádný úkon ve věci samé. Je tedy zřejmé, že všechny lhůty podle § 71 správního řádu již uplynuly.

Za takové procesní situace je dán důvod pro vyhovění žalobě a uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení pokračujícím po podání odporu žalobce ze dne 27. 8. 2015 proti příkazu o uložení pokuty ze dne 19. 8. 2015, č. j. MR-S 7712/15-ODO KRAL/10.

Soud shledal žalobu důvodnou, a proto žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé, přičemž ke splnění povinnosti stanovil soud podle ust. § 81 odst. 2 s.ř.s. žalovanému přiměřenou lhůtu, a to v délce 45 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud postupem podle ust. § 60 odst. 7 s.ř.s. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto by měl vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Krajský soud však žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť shledal důvody zvláštního zřetele hodné, pro které soud může výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů zcela nebo zčásti nepřiznává. V dané věci se Krajský soud v Brně ztotožňuje s hodnocením žalovaného, podle kterého procesní postup zástupce žalobce představuje případ sofistikované procesní taktiky, jejímž smyslem a účelem je dosažení zániku přestupkové odpovědnosti v důsledku uplynutí prekluzivní lhůty podle § 20 zákona o přestupcích. Krajský soud má ze své úřední činnosti poznatky o tom, že v případech zastupování účastníků jmenovaným advokátem opakovaně dochází k uskutečňování kroků „právní ochrany“ v takové časovou posloupnosti (včetně samotného načasování podání žaloby na ochranu proti nečinnosti), že to ve svých důsledcích vyloučí projednání přestupku v zákonem stanovené jednorochní lhůtě. Jedná se o postup, kdy podání odporu učiní zmocněnec, jenž předloží listinu, která má osvědčovat udělení plné moci zmocněnci, tato není podepsána (např. viz věc vedená pod sp. zn. 29 A 54/2015 a 30 A 109/2015 u Krajského soudu v Brně). Ke spáchání skutku, jenž je žalobci kladen za vinu, mělo dojít dne 25. 4. 2015, předmětný příkaz byl vydán dne 19. 8. 2015, 25. 8. 2015 byl doručen žalobci, dne 27. 8. 2015 byl proti němu podán odpor osobou, která nedoložila podepsanou písemnost osvědčující udělení plné moci. Po více než 10 měsících (poté, co došlo k zániku odpovědnosti za přestupek) byla podána žádost o uplatnění proti nečinnosti u nadřízeného správního orgánu jako podmínka ve smyslu ust. § 79 odst. 1

věta první s.ř.s.; poté, na sklonku jednoroční lhůty pro podání žaloby (viz ust. § 80 odst. 1 s.ř.s.) byl ke krajskému soudu podán návrh na zahájení předmětného řízení – žaloba. Zvolenou procesní strategii žalobce soud hodnotí jako okolnost zvláštního zřetele hodnou, která ve smyslu ust. § 60 odst. 7 s.ř.s. odůvodňuje nepřiznání náhrady nákladů řízení. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 6. 2. 2017

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu